

[Lone Dybkjær]

må være visse historiske grunde, der gør, at det hører sammen på den facon, plus at man vistnok har opereret med, at når vi har et post- og televæsen, så er det meget nyttigt, at det har lidt telefon i praksis at arbejde med. Jeg ved ikke, om resultaterne – hvad enten det er den enes eller den andens skyld, og jeg tror såmænd, at folketinget har en del af skylden for, at det ikke er kommet til at fungere så hensigtsmæssigt – egentlig har været så gode. Derfor synes jeg, at man nøgternt, ligesom venstres ordfører var inde på det, bør flytte telefonvæsenet på Møn til KTAS og det i Sønderjylland til JTAS. Dersom televæsenet skulle ønske erfaring på disse områder, så mener jeg nok, at det kan skaffes på anden vis end ved, at det direkte administrerer en lille, selvstændig enhed.

Med hensyn til spørgsmålet om forlængelse er der jo tale om 5 år. Jeg synes da, at det kan være nyttigt, om man overvejer en lidt større forlængelse. I virkeligheden må man vel sige, at vi reelt ikke kunne opsig det. Hvad i himlens navn skulle vi gøre, hvis ikke vi gav dem en koncession? I virkeligheden er vi i den situation, at vi skal forlænge, men vi vil altså godt i denne forlængelsesperiode, som vi hermed accepterer, se på, om der kan foretages nogle ændringer, sådan som jeg allerede har antydnet det. Det gælder selvfølgelig med hensyn til det organisatoriske, men også med hensyn til priser og takster osv., som ministeren har været inde på det i sin redegørelse.

Så er der spørgsmålet om statens teleråd. Vi er ganske overbeviste om, at der er behov for en koordinering, men vi er altså ikke helt sikre på den form og den sammensætning, ministeren har fundet frem til. Vi vil ikke absolut afvise den, men vi tror faktisk, at den sammensætning, der er stillet op, er for snæver. Jeg synes, at det ville være ulige mere hensigtsmæssigt, hvis man sikrede brugerne i vid forstand direkte repræsentation i et teleråd. Det er nu aldrig nogen særlig smart struktur, at man har et eller andet rådgivende organ, der kører sideløbende. Det er under alle omstændigheder meget vanskeligt for sådan et rådgivende organ at få direkte indflydelse, og når det er tilfældet, så viser det sig også, at det meget nemt taber i værdi, fordi medlemmerne naturligt nok ikke føler, at de bruger tiden fornuftigt ved at optræde i et rådgivende organ, der måske ikke har no-

gen reel indflydelse. Vi synes altså, det vil være rimeligt, at man overvejer dette i forbindelse med sådan et koordinerende organ, som jeg må opfatte statens teleråd som. Jeg håber bestemt ikke, at der er tale om et eller andet statisk, dyneagtigt, men om et koordinerende organ, der direkte tager brugerne ind i billedet.

Jeg vil gerne komme med det lille hjertesuk, at ministeren, hvis man på et eller andet tidspunkt når til at etablere et sådant koordinerende organ, hvad enten vi kalder det det ene eller det andet, i denne sammenhæng vil være opmærksom på, at der findes kvinder her i landet, så vi får nogle enkelte eller flere repræsentanter ind i sådan et organ. Sådan som det er tegnet her, synes jeg nok, at det kan være svært at se, at de kommer ind.

Vi mener altså, at den organisation, man skal have, skal have en så høj grad af selvstændighed som muligt, og at man ikke skal prøve at samle det i ét stort organ.

I den sammenhæng må man naturligvis diskutere økonomien i det. Det er jo meget interessant, at nogle har været inde på, at man ville få en større monopoldannelse ved, at man sluttede disse ting sammen. Det tror jeg i og for sig ikke at man gør. Jeg tror godt, at man kan få en række problemer personalemæssigt og imellem de forskellige selskaber, men jeg synes åbent man skal erkende, at monopol er der i høj grad i forvejen. Sådan må de enkelte forbrugere opleve det, og det er også derfor jeg tror, det er meget vigtigt, at man i højere grad får erhvervslivets og såkaldt almindelige forbrugeres synspunkter direkte ind. Det er ikke altid, at monopolet, som det er i de enkelte områder, har fungeret helt så serviceorienteret, som man måske kunne ønske sig at det gjorde, dets udmærkede virksomhed i øvrigt ufortalt.

Så er der spørgsmålet om hele den tekniske udvikling, som jeg nok synes der kunne være god basis for at diskutere. Vi har fået henvendelse fra nogle af de ansatte, og jeg er helt enig i, at det er meget betydningsfuldt, at vi får diskuteret, hvad denne udvikling vil betyde for arbejdet i fremtiden. I sammenhæng med det kan vi sige, at det er lige så vigtigt, at vi får diskuteret, hvad hele den udvikling betyder for de mennesker, vi har her i samfundet. Er der et område, der vil komme til teknisk set, som jeg har været inde på det, at præge samfundet, så er det dette.